

Feilen, saa herfra at svække Ellshnets Iver og Kraft ved Bemærkninger, som dog i og for sig ere af meget tvivlsom Bestaafenhed.

Bouløffe: Det glæder mig, at hele Udvalget er gaaet med til Endringsforslaget under Nr. 16, der angaar Nægtsen af et Beløb af 1,460 Kr. til den to Gange daglige Befordring af Posten fra Jernbanestationen op til Ørsted. Jeg tror ikke alene, at disse Penge ere saa at sige spildte, men jeg tror endog saa, at det Forhold, som er tilstede der, er uheldigt i sin Helhed for Egnen. Jeg tror, at det vil blive heldigere for Egnen, naar det bliver ordnet, som den ærede Ordfører har udviklet, saaledes, at det lønne Poststed blev ved Jernbanestationen, og der blev et Brevudveklingssted i Ørsted, hvilket sikkert baader hele Egnen bedst, og jeg har ogsaa det Haab, at da hele Udvalget her er enigt, den ærede Minister ikke vil modsætte sig det. — Et andet lille Punkt, jeg vil tillade mig at sige et Par Ord om, før jeg gaar til mit eget Endringsforslag, angaar Endringsforslaget under Nr. 178. Som de Herrer ville se, er det det eneste Sted, hvor jeg har stilt mig fra det ellers — gennem hele Betænkningen — faste Flertal, og jeg skal her hovedsagelig henholde mig til, hvad Mindretallets ærede Ordfører (Scavenius) nylig har udtalt om dette Punkt. Jeg erkender med Udvalgets Ordfører, at det for nærværende Tid eller for det kommende Aar er en rigelig stor Sum, som er opført i Forhold til det Arbejde, der er; ja, jeg er nærværende at sige, at det er tvivlsomt, om den hele Sum behøves allerede nu; men, som det allerede er udtalt, staar det ogsaa for mig som af Mindretallets Ordfører udtalt, at det vil have sine Betænkninger at opheve eller adspilte det vedkommende Kontor; thi det kan ikke feile, at vi ville komme til igjen at gaa fremad med Jernbanebygning, og er først det Personale, som nu er godt indøjet dels som Tegnere, dels som Kontorister, splittet ad, vil det efter min Mening have sine Bæmseligheder at faae Kontoret saa godt besat igen. Mere skal jeg ikke sige derom; Sagen er jo ikke i sin Helhed af saa overmaade stor Betydning.

Jeg vender mig nu til det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 185, og som angaar et Telegrafanlæg til Anholt. Ifjor fremsatte jeg det samme Forslag i Finantsudvalget, men jeg lod det den Gang falde paa Grund af den Modstand, jeg mødte saavel fra Udvalgets som fra den ærede Ministers Side. Der er imidlertid i Aar stet fornøiede Henvendelser til mig fra Behoere paa Anholt om at gjøre, hvad jeg kunde for Sagen, og i alt Fald at fremsætte Forslag desangaaende, for at Lantken kunde blive henledt derpaa. Man indrømmer, at en Telegraf ikke kan anlægges af Hensyn til Dens Udstrækning eller Betydning som en Del af vort

Land, men man ønsker den i de Søfarendes Interesse. Den ligger jo saa affides og er af Naturen meget stedmoderlig behandlet, og jeg indrømmer, at det er naturligt, at Lovgivningsmagten maa behandle den paa næsten samme Maade. Naar jeg desuagtet har tilladt mig at stille Forslaget, er det i de Søfarendes Interesse; thi det er noksom bevist, at der tid og ofte sker Strandinger og store Ulykker paa Søen ved Anholt. Der strandede ifjor og Aaret i Forveien 14 store Fartøier paa Anholt, deriblandt et med en Ladning af Millioners Værdi, og det er berettet derfra Den, at havde det været muligt at tilkalde Hjælp andetsteds fra f. Ex. Dampskibshjælp, saa havde idetmindste den største Del af Ladningen kunnet være reddet og maaske Mandskabet med. Det træffer ikke saa sjældent ved Strandingerne der, at Mandskabet maa kaste sig i Søen i deres smaa aabne Baade, om de overhovedet have dem tilbage, og saa at sige se deres visse Grav. Der gaar saaledes aarlig mange Mennekeliv tabte, og naar man veed det, er det et Spørgsmaal, om den Sætning er rigtig, at et Telegrafanlæg til Den vil være for dyrt, thi der er dog ingen af os der kan sige, hvad et eller flere Mennekeliv er værd for Samfundet. Jeg kan vide, at den ærede Ordfører vil komme med den Indvending, at vore Fordringer kunne i saa Henseende stige for høit, og at, om vi skulde anlægge en Telegraf til 150,000 Kr. paa ethvert Sted, hvor der kunde tænkes at gaa Mennekeliv tabte, saa vilde det overstige vore Kræfter; men den ærede Ordfører vil indrømme mig, at vi ikke have mange Steder saa affides og saa uheldig beliggende som Anholt. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale Forslaget; imidlertid vil jeg dog strax sige, at hvis det nyder bestemt Modstand fra den ærede Ordfører og den høitærede Minister vil jeg tage det tilbage, thi jeg ønsker ikke paa nogen Maade, at det skulde blive forkastet. Meget hellere end at faae det forkastet, tager jeg det tilbage, thi den Tid vil komme, derom nærer jeg ingen Tvivl, da det vil blive optaget fra Regjeringens Side.

Clausen: Det Endringsforslag, jeg tillige med et andet æret Medlem har tilladt mig at stille, gaar, som ærede Medlemmer vil se, ud paa, at yde et Laan til Interessenterne i Stokkebynør paa 50,000 Kr. Man tænker sig det optaget saaledes, at der stilles Sikkerhed i selve Areal et efter de Prioriteter, som deri ere optagne, og derefter forrentes Laanet fra 1880 med 4 pCt. og afdrages med 2 pCt. aarligt. Naar vi have tilladt os at stille dette Endringsforslag, skal jeg væsentlig begrunde det derved, at slige Inddæmningsforetagender have en mere almindelig Betydning. Enhver Godsbrød, som indvindes fra Havet, er af Betydning for Landet. Det er ikke alene det Areal, som